

November 93

Løssalg kr 14.- (Verdi kr.15.-)

Postadresse: Veierlendingen, 3144 Veierland

Telefon KD: 33 38 82 51

Telefon BAI: 33 38 82 22

Postgiro: 0823 03 15087

Veierlendingen

Nummer 93.03 Årgang 5

Sykkeløya er bedre enn sitt rykte

De fleste er positive — tross alt.

(BAI) Etter den andre sykkel sommeren på Veierland kan det være greit å gjøre opp status. Hvem er for og hvem er i mot. Hva er vi for og hva er vi i mot. Er prosjektet helt misslykket eller er det liv laga?

Kommunene

Både Nøtterøy og Sandefjord kommune er fornøyd med prosjektet så langt. Vi har derfor grunn til å tro at begge kommunene går videre med prosjektet. Sandefjord kommune har til og med sendt brev der de takker Veierlendingene for godt gjennomført prosjekt.

Aksjon Nærmiljø og Trafikk

Dette er selve drakraften bak sykkelprosjektet. Det er herfra initiativet i sin tid kom. Det er ANT som kontaktet kommuner og fergeselskap. De er, så langt vi vet, fornøyd med utviklingen pr. i dag.

Veierland vel

Siste velmøte viste at også Veierlendingene er positive. På siste møte var et stort flertall av de fremmøtte enige om at sykkel dagen var vellykket og at

vellet skal avholde åpen dag til neste år også.

Stort flertall fikk også forslaget om å støtte sykkeløyprosjektet.

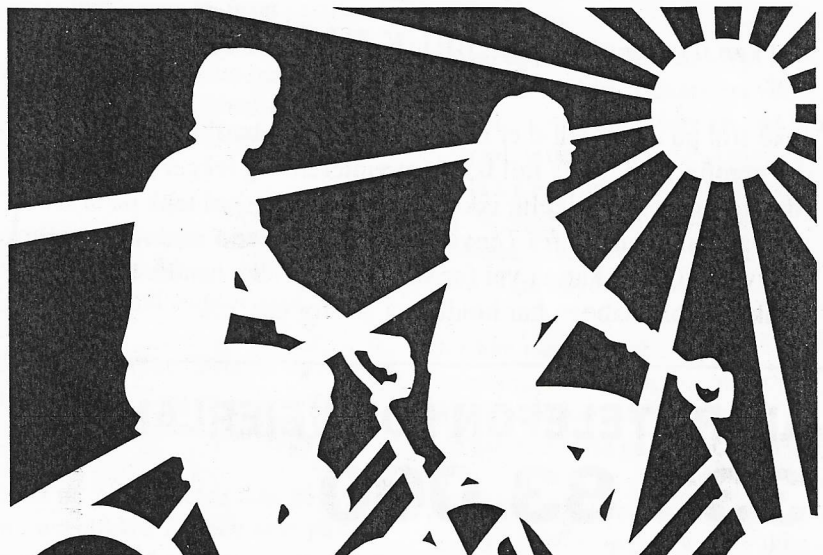
Øybuss

Ryktene sier at Øybuss ønsker å

utvide tilbudet til neste år.

Hytteeierforeningen

Vi vet ikke om sykkelproblemet har vært behandlet av hytteeierforeningen (send referatet eller utdrag av referatet folkens).

Veierlendingen

Redaktører: Bjørn Arve Iversen, Ole Johannes Romtveit og
Karina Danielsen.

Motsetninger er det normale

Bjørn Arve Iversen

Skal vi ha sykler på Veierland? Skal vi ha turister på Veierland? Det er som å spørre Tenvikboerne om det skal være biler på Nøtterøy. Det er OK med biler, problemet er Veierlendingenes biler.

Hadde det stått på Tenvikfolket hadde vi sannsynligvis måttet parkere bilene våre på parkeringsplassen nedenfor Zeiner i Tønsberg (ikke at vi hadde hatt vondt av det forresten) og nærmeste busstopp hadde vært på toppen av Tenvikbakken (vi hadde vel ikke tatt skade av det heller), men det er ikke i Tenvik den avgjørelsen tas.

I dag er Tenvikboerne mye mer plaget av Veierlendingenes trafikk på Tenvik enn Veierlendingene er plaget av Nøttlendingenes trafikk på Veierland. Derfor (men ikke bare derfor) ønsker jeg alle Nøttlinger velkommen — så lenge jeg slipper å parkere på Zeiner eller gå fra toppen av Tenvikbakken. Og behandlingen i Vellet viser at motstanden ikke er så stor på Veierland som en kan få inntrykk av. Og sommergjester, enten de sykler eller ikke, gir arbeidsplasser.

Bruk butikken

Det kan ikke sies ofte nok. Bruk butikken. Bruk butikken. Bruk butikken. Bruk butikken.

Det kan ikke sies høyt nok: **BRUK BUTIKKEN!**

Ikke stol på at det alltid er noen som vil drive butikken. Det er det nemlig ikke, i alle fall ikke om vinteren. Og legger isen seg (det gjør den selvfølgelig ikke, men allikevel...) så tenk på at vi må bære alle varene fra Tenvik, kanskje i dyp snø med mye overvann. Og da kan vi vel for skams skyld ikke handle i den butikken som naboen har holdt liv i — for oss?

ALARMTELEFON FOR VEIERLAND

333 83 000

Bruk nummeret ved alle akutsituasjoner. Du kommer til brannvakta på Nøtterøy. De hjelper deg med lege, sykebil etc. etter behov.

Ros og Ris

Ros til hytte-eierne som fra egen lomme ga kr 5.000,- til Veierland vel og takk fra oss som er medlem i vellet. (red. 2)

Ros til hytteeierforeningen som bevilget kr 5.000,- til Veierland vel og vi takker igjen. (red. 2)

Ris til alle hunde-eiere som ikke bruker lorteposer. (red. 2)

Ros til alle hunde-eiere som orker å ta i varm og bløt hundebæsj. Selv med pose må første gang være et viktig trinn i ens personlige utviklingstige. (red. 2)

Ris til alle som kjører for fort på traktor. (red. 2)

Ris til alle som kjører for fort på moped. (red. 2)

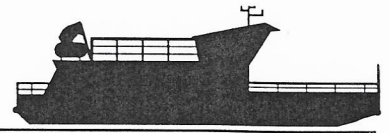
Ris til alle som sykler uten å bruke hodet. Det er ingen motsetning mellom det å bruke bena og det å bruke hodet, men det er selvfølgelig en utfordring for enkelte å bruke begge deler samtidig. (red. 2)

Ris til alle hunder som ikke har med seg lorteposer til sine herrer. (red. 2)

Ros til Laila som har plantet så fint rundt vellet. (red 2)

Ros til elever og lærere ved Veierland skole som har stilt opp på kort varsel og har levert stoff til to hele sider i Veierlendingen. (red. 2)

Ros til rusten på guttas biler. Det rusten som holder resten på plass. (red. 2)

Halvgamle nyheter og småplukk

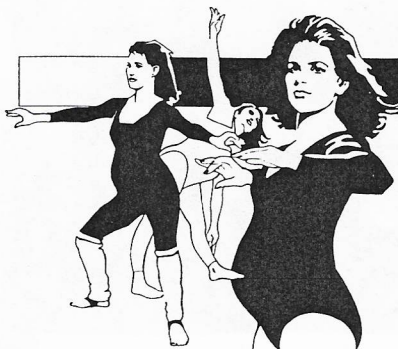
Betty-Ann og Sverre har tatt guttene med seg, og blitt landfaste. Det er trist å miste Veierlendinger.

Det har alt kommet ny familie inn i huset på Tangen. De har også med seg hest, som har fått stallplass på Alby.

Veierland vel vil (eller vurderer å) investere i ny(e) ovn(er)/peis, nytt gulv, nye flaggstenger, nytt kjøkkenutstyr og nye varevinduer. Eller kanskje det blir ekstraordinær nedbetaling av lån. Disponibelt beløp: kr 80.000,-. (red 2)

Viktig melding til husmortrimmerne: Kassettpilleren er reparert. (red. 2)

På medlemsmøte den 20. september møtte 18 fastboende. Det var nesten enda hyggeligere at det møtte 4 hytte-eiere. (red. 2)

Rådyrjakten diskuteres stadig. Problemet er det samme her som i hvalfangstsaken. Hvor mange rådyr har vi? Hvor mange er for mange? Er de for mange eller er de bare for tamme?

Vellet diskuterte om hvorvidt arealgrensene skulle senkes til 50% av nåværende. Konklusjonen der ble at grensene må vurderes hvert år.

Jeg veit ikke hva sånne arealgrenser er, men jeg syns vi skal diskutere dem hvert år. (red. 2)

Veierland Rundt regattaen trenger flere funksjonærer. Har du tid? Kontakt vellet eller hytte-eierforeningen. Dette blir nok tatt opp igjen i vellet når tiden nærmer seg — trur eg. (red. 2)

PostBritt er på cruise. Hun seiler på båten til Edmund og turen varer noen uker. Hun er tilbake før jul. Våre kilder mener at båten for tiden befinner seg et sted i Fjerne Østen og at postjenta har ridd elefant uten sal (barbakk som det heter i stallen).

I mellomtiden betjenes posthuset av Erik. En gammel kjenning for Veierlendinger flest. (red 2)

Vellets styre vil forsøke å få redusert rentene på lagets lån. Vi regner med at denne gangen var det en sak med full enighet. (red. 2)

Elisabeth, Arne, Yvonne og Åse har flyttet til Tangen — så har de kort vei til redaksjonen. (red 2)

Pust ut. Alexander er ikke på veien for øyeblikket. Enkelte lurer på om han overhode har vært på veien. (red. 2)

En kjempegrei, klok, pen og kjekk Veierlending har vunnet flere titalls tusenlapper i Lotto. (red 2)

Annes undulat, Lucy, har endelig våget seg inn i fuglekassa. Kassa kommer forøvrig fra Veierland skoles fuglekasseprosjekt. Ryktet sier at der er fire små egg i kassa. (red. 2)

En av hønene hos Bjørn Arve er syk. Den oppfører seg merkelig og er derfor isolert den fra de andre hønene i flokken. Den finner ikke maten selv og liker å se verden opp ned.

Hanen galer for henne i visitt-tiden. (red. 2)

Flisblæsa er gravid igjen. (red. 2)

Rådyrjakta går over stokk og stein. Noen finner renskårne ben, andre finner hode og innmat. Mystiske menn med våpen er også sett (heter ikke det jegere?). (red 2)

Jakop og Alexander har kjøpt hver sin gamle Mazda. Alexanders var billigst, men det må være en god bil. Normalt ville en bil med så mye rust ramla fra hverandre. Jakops har mer stil. Mangler bare en syntetisk revehale, grønn Wonderbaum og noen digre høytalere. (red. 2)

Det har vært nissekurs på Veierland. Ikke visste jeg at det var så mange nisser her. Og ikke vet jeg hva nissene lærte på kurset. (red. 2)

Anne har begynt på brevkurs i reiselivslære, men det skal jeg ikke skrive om i avisa. (red 2)

PAULSEN – 200 ÅR PÅ VESTGÅRDEN

(Ole) I dette nummer av Veierlendingen intervjuer vi Kari og Arne Paulsen. I forrige nummer tok vi oss den frihet å gi de tre vestgårdene et tilleggsnavn for å holde styr på dem. Gården til Paulsen ble hetende den nordre Vestgården.

Gården er opprinnelig skilt ut fra den midtre Vestgården hvor Karin Bang bor. Det er ikke utenkelig at våningshuset er fra den tida da Paulsenslekta tok over gården kan Arne fortelle. En ting som er helt klart er at huset ble ombygget omkring 1910.

Fra 1910 og fram på 30-tallet ble huset til Eva og Reidar Amundsen, Bjørneboehuset, Kavlihuset (bak granhekkene) og det herskkelige huset på skaugveien bygd. Disse husa ble bygd av hvalskyttere. Etter dette ble det ikke bygd hus på Vestgården før Sandeid, Løken og Skogen foretok felles utbygging omkring -72.

På hvalfangst

Arne dro på hvalfangst i -47, etter å ha tatt handelsskolen og hatt litt forskjellig arbeid. På den tida måtte man gå gradene fra dekksgutt til lettmatros og videre til matros.

For å komme videre måtte Arne ta styrmannskolen eller maskinistskolen. Kravet for å komme inn på styrmannskolen var 36 måneders fartstid i utenriksfart. Han tok styrmannsskolen i Tønsberg i -52/53.

Den siste perioden i Sørisen før Arne begynte på skole var drøy. For å spare penger til utdannelsen var han ute 2 sesonger med en overvintring mellom, tilsammen 1 år og tre måneder på Syd-Georgia med omegn.

På denne tida var det tre rederier med landstasjoner på Syd-Georgia. Det hadde vært flere landstasjoner før men dette utgjorde allikevel et lite mannsamfunn. Kino hadde de også.

Hvalen fanget de med fangstbåter på omkring 140 fot. Aksjonsradiusen var opptil 200 n mil og den avstanden kunne det ta 30 timer og tilbakelegge med mange hvaler på slep.

Det var vanlig da Arne var ung å dra til sjøs etter 7-årig grunnskole. Først konfirmasjon, så til sjøs som 14-åring.

Førstereisguttene ble det gjerne holdt op med. De ble bedt om å mate kjølsvinet som ikke er noe dyr men en del av båtens kjølkonstruksjon.

Kari og Arne

Kari og Arne traff hverandre for første gang på påskeferie i Rauland i Telemark Det var i -53 og Kari var første gang på Veierland høsten -53. Giftermålet sto i 1955 og siden da har Kari bodd på Veierland. De første 10 åra av ekteskapet var Arne borte 9 av årets måneder som hvalfangere var og Kari måtte stå for gårdsdrift og barneoppdragelse.

Utviklinga på Veierland

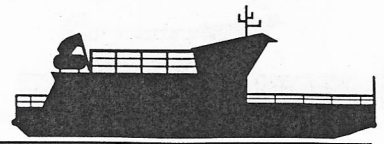
Det ble fart på veiutbygginga da Veierland ble Nøtterøy kommunes ansvar, kan Kari fortelle.

Kari har vært litt av en ildsjel i velarbeidet på Veierland. Hun har og er også vært aktiv i kommunepolitikken for høyre og drevet leikarring på Veierland i en årrekke.

Southern Jester

Hvalbåt på vei inn til Leith Harbour med hval. Skytter: Georg Paulsen

Strøm er best og billigst

sier VG i sitt onsdagspesial 20. oktober.

Du betaler omtrent det samme for energien enten den kommer i form av olje eller den kommer i form av strøm, men det er mye billigere å installere et elektrisk anlegg.

Dugnad

(BAI) Det har vært stor dugnad på vellet (men ikke stor nok — selvfølgelig). Dugnadsfolket har malt vinduene innvendig, de har malt postdøra, de har lagt ny plate på kjøkkenbenken, sklie og sandkasse er reparert, flaggstenger er reparert og nå skal det settes nye håndtak på vippe og metallplate nederst på postdøra. Bra spør du oss.

Page one a.s er konkurs. Leve Page one Consultants a.s.

Villfyllinger

Hva i huleste er det?

(BAI) At folk blir ville i fylla er et problem, ikke bare på Veierland, men i hele Nøtterøy. Ja utenfor Nøtterøy også forresten. Men villfyllinger har ikke noe med fyllerbråk å gjøre.

Jeg så for meg små flokker med fyllinger (skrot-hauger) som streifet rundt i mørket i sene nattetimer, men de villfyllingene vi her snakker om er faktisk ikke ville i det hele tatt. Det dreier seg rett og slett om vanlige fyllplasser som fylkesmannen ikke har gitt sin tillatelse til.

Det er altså ikke lov å hive søppel i skog og mark. Det er i det hele tatt ikke lov å hive søppel, utenfor søppelkassen din, uten at fylkesmannen har gitt sitt tilsagn. Nå vil kommunen forsøke å rydde opp. Første skritt er å kartlegge problemet.

Kjenner du en fyllplass som forurenses eller er til sjenanse? Meld fra til Veierland vel, eller kanskje aller helst til kommunens miljøvernseksjon (tlf.: 333 83 901), Veierland vel har nemlig ikke helt bestemt seg for om de vil lage noen liste over kjente fyllplasser.

Sjøl synes jeg onsdagsfylla er værst, men den er vel allerede på kartet?

Vi går rolig inn og ut av klasserommene.

FRA ORDENSREGLER FOR VEIERLAND SKOLE

Annonser i Veierlendingen

1 side	kr 1000,-
1/2 side	kr 450,-
1/3 side	kr 300,-
1/4 side	kr 200,-
1/8 side og mindre	kr 150,-
50% rabatt til bedrifter med arbeidsplasser på øya.	

Rubrikk på siste side kr 15,-
Overskrift + 5 linjer. Kr 5,- pr. overskytende linje. Ingen rabatt.

Velkommen til Veierland

Vi ønsker Grete, Camilla, Adrian og hesten Amanda hjertelig velkommen til Veierland.

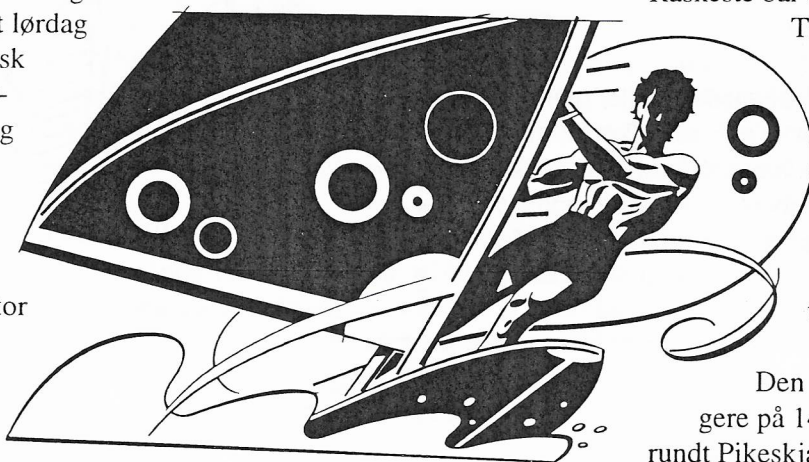
Veierland Rundt Regattaen 1993

Vi vet vi er sent ute og at det er vår skyld

Vi har fått fullt ferdig manus av Pål Raaum. Manuset er datert 11. juni 1993 og vi kan derfor ikke skyldes på Pål. Vi kan derimot overlate ham det skrevne ord...

(Pål Raaum) Årets regatta ble gjennomført lørdag den 10. juli i frisk vind og fine forhold. 23 båter og seilbrett stilte til start. Variasjonen av båttyper var som alltid stor fra Knarr-Variant til Oslojoller, Killing, Yngling, Trapes, laser og seilbrett i alle variasjoner.

Kryssen opp til den grønne staken sydvest for Veierland var såpass hard at 2 seilbrett og en jolle brøt regattaen. Resten av deltagerne fikk som vanlig en flott slør rundt sydenden og en variabel lens i gjennom Oslebakkundet avsluttet med en frisk kryss opp til mål ved Tangen.

Raskeste bår rundt Veierland var en Trapes med Øystein Pløen og Finn Høge ombord. De brukte 1 time og 10 minutter på runden. Like bak kom det raskeste brettet som brukte 1 time og 11 minutter.

Den lille banen for deltagere på 14 år og yngre gikk i år rundt Pikeskjær og Hesteholmen.

Raskest på denne banen var Lars Johan L'Abée-Lund på brett som seilte på 38 minutter. Raskest i Optimist jolle var Sigurd Dehli på 44 minutter.

Seilerinteresserte hyttefolk og fastboende tar sikte på å gjennomføre dette tradisjonelle arrangementet til neste år også. Vi vil forsøke å legge det til samme lørdag som Veierland vel holder sin årlige basar. Så neste år, se etter oppslag og still med det dere måtte ha av seilredskap.

Resultatliste Veierland rundt 1993

Traipes klasse

Øystein Pløen/Finn Høge 1:10:00 Raskeste båt på stor bane

Laser

1 Frode Antun 1:20:19
2 Tor Kristian Lorang 1:36:30

Oslojoller

1 Kjell L'Abée-Lund 1:25:00
2 Mathias Lisberg 1:36:30
3 Øystein Scott 1:37:00

Optimist joller (kort bane)

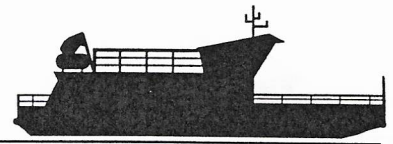
1 Sighurd Dehli 44:00 Raskeste båt kort bane
2 Henriette Taxt 46:00

Seilbrett klassen stor bane

1 Kristian Gouignac 1:11:00 Raskeste seilbrett
2 Camilla Jødal 1:18:00
3 Thorbjørn Holthe 1:20:00
4 Øyvind Brøymer 1:21:00
5 Eivind Møller 1:30:00
6 Anders Brøymer 1:32:00

Seilbrett kort bane

1 Lars L'Abée-Lund 38:00 Raskeste seilbrett kort bane
2 Espen Flood 43:00
3 Magnus Holen 43:00

Afrikafarerne

En historie fra 1940

(BAI) I august 1940 ble 8 fulle mannskap sendt fra England til Syd-Afrika for å hente 8 hvalbåter. I ett av disse mannskapene var det en Veierlending som fremdeles bor midt på Veierland. Det er hos han vi har fått historien.

Det er fremdeles tidlig høst med grå himmel og duskregn da 96 menn dukker opp på kaia i Glasgow med reisesekker og alvorlige ansikter. De gruer seg til reisen, men er lettet over å ha kommet unna bomberegnet i London. De forlot storbyen i et mørklagt tog, og minnet om flyalarmene, bomberegnet og brannene preger fortsatt gruppen som er slitne etter den lange totreisen.

I Glasgow går de ombord i Winsdor Castle, et passasjerskip med god standard. Kort etter legger skipet fra kai med kurs for Cape Town i Sør Afrika. Båten er rask og går uten konvoi. De første dagene er derfor nervepirrende. Etterhvert som England kommer lenger og lenger bort slapper folk mer av, og Windsdor Castle holder stø kurs for Cape Town. En av passasjerene er fra Veierland.

Skipet har bare et anløp på turen til Cape Town og det er på St. Helena. Mens skipet bunkrer tar de fleste av passasjerene en tur på land. Vår venn tar seg tid til å besøke graven til en av verdens minste krigere — Napoleon.

Før avreise holdes det en livbåtmanøver. Dermed minnes alle om den rasende krigen og de lurende ubåtene. Så legger skipet igjen fra kai, og nå går turen direkte til Cape Town.

Skipet hadde knapt strammet trossene vad kaia i Cape Town

før gjengen sitter på toget til Walvis. Etter en varm tur på drøye tre dager kommer de til Walvis.

Walvis (Bay) i Sør Afrika hadde i mange år vært hvalfangststasjon for Jahre og von der Lippe. Krigen satte en stopper for hvalfangsten og britiske myndigheter satte i gang ombygging av hvalbåtene som lå i opplag. De ble bygget om til minesveipere og oppsynsskip.

Hvert mannskap er på 12 mann og det er åtte hvalbåter som skal til England. Båtene er ikke klare og det bestemmes derfor at to av mannskapene skal bruke den ledige tiden til å bringe to hvalbåter rundt Kapp det gode Håp til Durban. Hvalbåtene som tar denne turen er KOSS 19 og GOSS 6. Vår mann passer motoren ombord på KOSS 19.

Turen til Durban går uten problemer og noen dager senere er mannskapene igjen på toget med kurs for Walvis. Dvs. de stasjoneres egentlig ikke i Walvis, men i Swakopmund.

En Veierlending giftet seg faktisk med en tysk dame som drev hotell i Swakopmund.

Swakopmund er en liten hotellby noen mil utenfor Walvis. Hotellene eies for det meste av tyske familier som kom hit den gang denne delen av Sørvest Afrika var tysk koloni. Hotellgjestene er først og fremst farmere som tilbringer ferien her ute ved

kysten. Vår venn er fornøyd med hotellstandarden og ventetiden går fort.

Under oppholdet i Afrika arresteres to mann, mistenkt for å være Nazister. Det er krig og det er ikke mulig å glemme det, selv her nede i Syden.

En dag er båtene ferdige og mannskapene pakker sekkene og setter kursen for Walvis. Det er togforbindelse mellom Swakopmund og Walvis så avstanden er ikke noe problem.

I Walvis går man ombord og det fyres opp under kjelene. Første mål er FreeTown i Sierra Leone. Her skal det bunkres. Etter bunkring legger den lille gruppen i vei mot neste bunkringshavn som er Sao Vincente på Kapp Verde.

Vår venn er ombord i GOSS 11 der han passer den 850 hk dampmaskinen som driver dette lille skipet fremover med maksimalt 12 mil. Hastigheten er lav, særlig når vi vet at det er italienske undervannsbåter i farvannet. Italienerne finner nok at de ville spare torpedoene sine til mer verdifulle mål og alle båtene kommer frem til Sao Vincente.

Neste mål er Ponta del Gada på Azorene. På veien bryter uværet løs og miniarmadaen blir liggende værfast på Azorene noen dager.

Solen kommer og de åtte

Fra forrige side

hvalbåtene legger i vei fra Ponta del Gada med kurs for Glasgow i England. Nå er det tyske ubåter som truer, men heller ikke disse sløser bort torpedoer på små og langsomme hvalbåtene selv om disse reiser utenom konvoiene og uten beskyttelse.

Nyttårsaftnen 1940/1941 kommer båtene inn på havnen i Glasgow og engelske myndigheter overtar ansvaret for båtene. Dette ble altså en av mange vellykkede operasjoner som til slutt ga seier til de allierte.

ÅPEN DAG

(BAI) Det er arrangert åpen dag (sykkeldagen) på Veierland. Vellet sto som arrangør for et veldig vellykket arrangement. Været var bra og de syklende gjester var blide og fornøyde. Rispestua var åpen, det var rebusløp (lang og kort løype) og det var kiosk og kaffesalg på vellet.

De som plukket søppel kunne fortelle at det var lite eller ikke noe i det hele tatt.

På medlemsmøte i Veierland vel, den 20-09-93, ble det holdt avstemning om hvorvidt vellet skulle arrangere åpen dag/sykkeldag til neste år også. Resultatet ble 2 mot og 14 for. 2 avsto fra å stemme. Det blir sykkeldag.

Sykkeløyprosjektet diskutert på enda et velmøte

Blir de aldri lei? — Svaret er nei.

(BAI) Sykkeløyprosjektet var en av de «store» sakene på Vellet 20-09-93. Mange tok ordet og engasjementet var absolutt til stede.

To ting var det enighet om: Det er behov for flere toaletter og det er behov for bedre merking av toalettene. Det var forresten stor enighet om at det trengs flere søppelkasser også. Og at ferge-rutene bør tilpasses slik at ulempene for hyttegjester og fastboende reduseres mest mulig.

For å sikre at turismen ikke tar overhånd ønsker vellet seg en kommunedelsplan for Veierland. Det gjør kommunen også, men hvem skal betale?

Medlemmene, som er mer positive til sykkelturister enn en ofte får inntrykk av, mente at prosjektet trekker potensielle fastboende til øya. Kommunen får en mer positiv holdning til øya. Turistene medfører nye arbeidsplasser. Det var dessuten flere som pekte på det faktum at sykkelgjestene fører til mer liv og at de er et hyggelig innslag på øya. Andre mente at ulempene var mye større enn fordelene og ønsket syklistene god tur. Men et annet sted.

For å lodde stemningen ble det stemt over spørsmålet om Veierland vel stiller seg positivt til prosjektet. Ett stort flertall av de fremmøtte støttet sykkeløyprosjektet.

Velkommen til hyggelig handel!

Hilsen alle oss i Veierland Landhandel

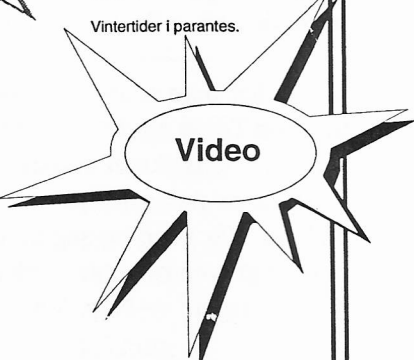
Du kan fortsatt velge om du vil handle på formiddagen eller om ettermiddagen.

Mandag — Fredag
09.00 til 15.00 (10.00 til 13.00)
Kveldsåpent alle dager
unntatt lørdag 17.00 til 19.00
(17.30 til 18.30)
Lørdag
09.00 til 14.00 (10.00 til 13.00)

Vintertider i parentes.

**Lang
åpningstid**

Video

- Mat og drikke
- Jernvarer
- Leker
- Maling
- Båtutstyr

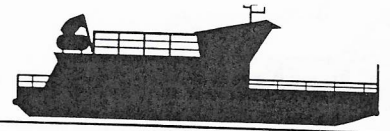
**Støtt
nærbutikken**

Veierland Landhandel

Noen Veierlendinger er avhengige av nærbutikken. Nærbutikken er avheng av mange Veierlendinger. Kom innom for en handel til gjensidig nytte.

Telefon 333 88 013

VEIERLAND LANDHANDEL

Flammekaster og Jøtul vedovn med inntak for spillolje

En sann historie fra en av mine reiser i vinterlandet

(BAI) I forbindelse med husbygginga fikk jeg i sin tid tilbud om et billass gratis takstein. Problemet var bare at dette lasset befant seg et stykke nord for Vikersund. På den tiden hadde vi imidlertid en bil som var litt personbil (registrert for 6) og litt lastebil. Så jeg la i vei.

Jeg hopper bukk over taksteinen. Den holdt mål og ligger nå på taket slik takstein skal ligge.

Det interessante er to unike, men upatenterte, fyringsanlegg. Jeg fikk demonstrert begge anleggene ettertrykkelig.

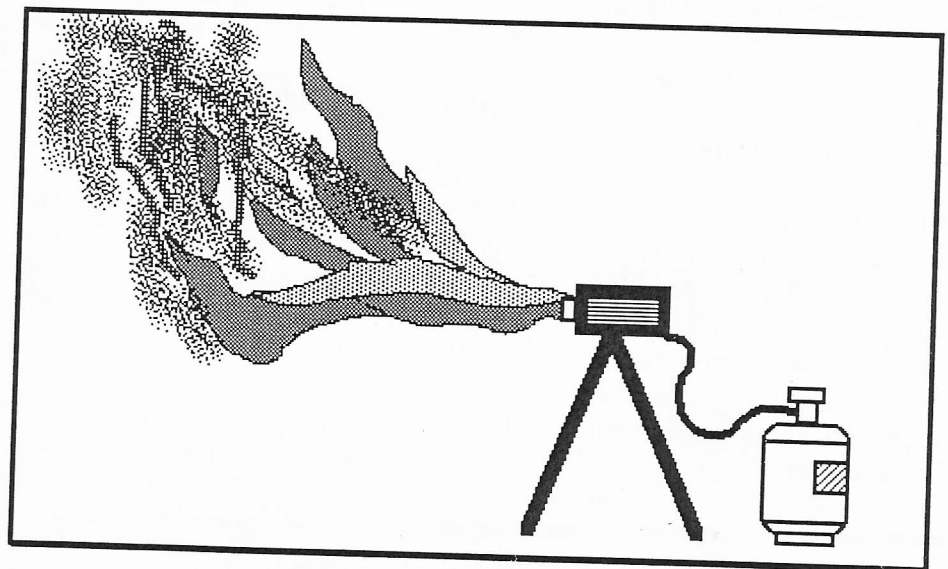
Jeg møtte min kamerat med stenene på et slags bilverksted rett nord for Vikersund. På den lange gårdsveien opp til bilverkstedet la jeg merke til den svarte røyken som kom fra pipa. Jøss fyrer dem med bildekk tenkte jeg.

Det var nesten 20 kuldegrader og allikevel ble jeg møtt i døra av min kamerat i oppbrettete skjortearmer.

Ovnen var en modifisert Jøtul av den typen som tar 60 cm ved. Denne tok også 60 cm ved, men i tillegg hadde den en rørforbindelse til et oljefat som hang på veggen noen meter bortenfor.

Her samlet de spilloljen. Varmen regulerte de med en liten kran på røret. Ikke rart at det røyk. Og ikke rart det var varmt, for det var det.

Jeg antar at både SFT (Statens

Forurensningstilsyn) og stedets brannmester burde vært på inspeksjon.

Jeg synes dette fyringsanlegget var ekstremt, men jeg tok feil. På veien opp til gården skulle vi nemlig innom bedehuset. Bedehuset skulle brukes om kvelden og det installerte fyringsanlegg var ikke på noen måte i stand til å få opp temperaturen.

Det hadde seg imidlertid slik at verkstedeieren hadde laget et mobilt oppvarmingssystem og min kamerat skulle hjelpe til med oppvarmingen. Og dette systemet var ekstremt.

De rigget til et stativ med mye greier på og koblet dette til en stor beholder med propan. De bar inn to, tre brannapparater og så

var de i gang.

Flammen var tre meter lang, og jeg overdriver ikke. Det var to, tre grader her inne når vi kom og over 20 når vi dro. Og vi dro en halv time senere. Doggen rant av vinduene, men menigheten slapp å fryse.

Jeg tipper brannsjefen også holdt varmen.

Apropos

De brukte det samme anlegget for å varme opp på vellet også...

Vi skal som regel være ute i frikvarterene.

FRA ORDENSREGLER FOR VEIERLAND SKOLE

HILSEN FRA ALLE PÅ VEIERLAND SKOLE

Da Bjørn Arve spurte om vi på skolen ville lage litt stoff til Veierlendingen sa vi ja, det har vi lyst til! Og vi har skrevet det meste på dataen som Bjørn Arve har lånt oss.

Det er bare de i storskolen som har gjort det, men neste gang er det småskolens tur.

Vi liker data veldig godt, og synes Bjørn Arve er veldig grei som ordner for oss!

Vi har skrevet litt om spesielle oppgaver vi har vært opptatt med på skolen i det siste. Vi er med på et stort kystovervåkingsprogram, og det vi finner i vår sone blir registrert sammen med funn fra resten av Norge og

Europa.

Har dere sett at vi har fått opp lekeapparater på skolen? De er ikke helt ferdige enda, men det skal de snart bli. Egil og Holger var her med grave-maskin og traktor, og så var det Laila, Ellen, Tore og Per fra foreldrene som var der og jobbet.

TAKK SKAL DERE HA!

Nå har vi begynt å bruke Vellet som gymsal, og det synes vi er bra! Vi har søkt skolesjefen om penger til litt gym-utstyr også, og gleder oss til å få det.

Dette var de viktigste nyhetene fra skolen denne gangen.

VEIERLAND SKOLE ER MED I KYSTOVERVÅKINGS-PROSJEKT

Rapport fra registreringsdag.

Dato: 24.9.93

Tid: kl 10.15 - 13.30

Område: Oslebakke, fra huset til Per-Loui og 500 m. nordover langs sjøen.

Været var overskyet og litt sol.

Alle var med : Lilly, Louise, Odd-Arne, Marie, Daniel, Edvard, Pål, Helene, Rebecca, Trude, Mari, Kristin, Mette og Knut Ove.

Gruppe 1 skulle se etter : søppel.
Gruppe 2 skulle se etter : alger, dyreliv og plantevekst på land .
Gruppe 3 skulle se etter : utløpsrør.

Til slutt fanget vi reker og krabber . Jeg tror alle synes det var spennende.

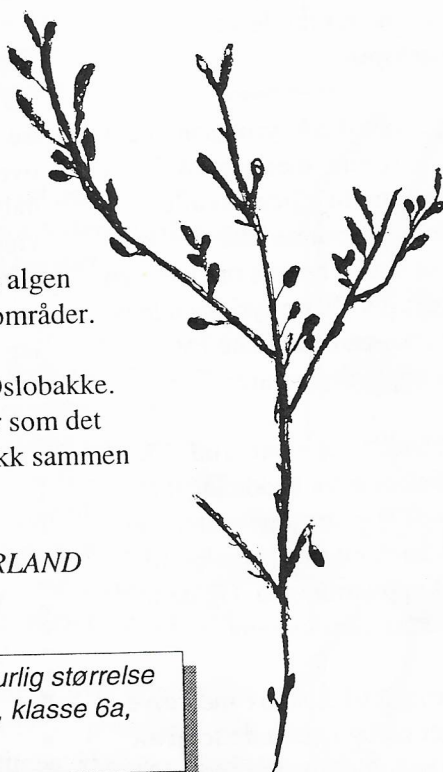
JAPANSK DRIVTANG FUNNET VED VEIERLAND

Japansk drivtang ble innført fra Japan til England tidlig på 1970 tallet. I Norge ble den første gang funnet i 1988, og vokser nå langs strekningen Oslofjorden — Flekkefjord, med et par funn i Rogaland og Hordaland. Dette er ikke den første, og sikkert ikke den siste algen som kommer hit fra andre havområder.

Vi fant Japansk drivtang ved Oslebakke. Den grodde på 60 cm. dyp, der som det ikke er fjære. Den grodde i flokk sammen med annen tang.

AV LILLY BREKKE 6A VEIERLAND SKOLE

Japansk drivtang i naturlig størrelse
Tegnet av Lilly Brekke, klasse 6a,
Veierland skole

GRILLERI!

Eleven til læreren: Har du griller i huet?

Læreren: Hvorfor spør du om det?

Eleven: Han mannen der borte sa at du hadde det!

Læreren: ???

Eleven: Jo, for da alle fra skolen gikk forbi så spurte han hvor vi skulle, og da vi sa at vi skulle på tur og grille, så sa han at kunne det være nødvendig, så masse griller som disse lærerne alt hadde i huet!

LISTE OVER DET VI FANT VED OSLEBAKKE

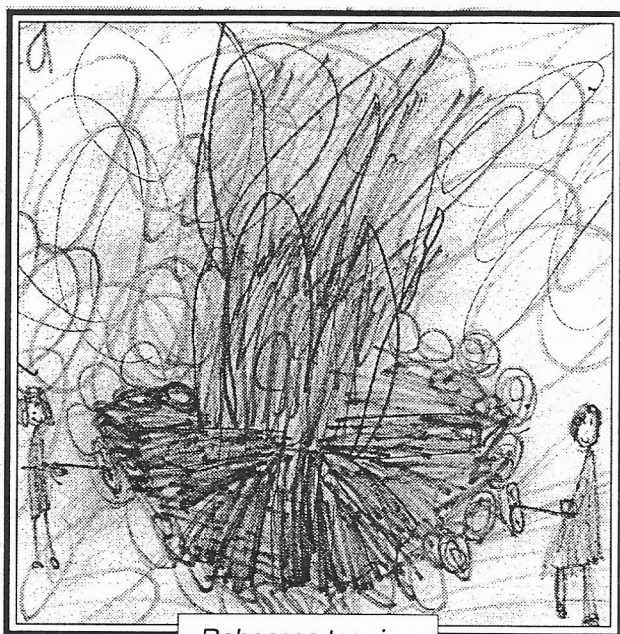
- Vi fant :
- SKJELL: blåskjell, o-skjell .
 - ALGER : japansk drivtang, blæretang, grønnauger, grisetang, rødalger.
 - DYR: Krabber, sneiler , reker, sjøstjerner.
 - ANDRE TING : Bokser, papir , tau .
- (SKREVET AV ODD ARNE)

GÅTER AV ODD ARNE

1. Hva er forskjellen mellom snø og en søndag ?
2. Hvorfor går det ikke an å reise til verdens ende ?
3. Hva gjør hunden når den står på tre ben ?

LØSNING KOMMER I NESTE NUMMER

Hele skolen og førskolen har vært på tur til Jutodden. Her følger noen stemninger fra turen.

Rebeccas tegning

Ved stranden

Vi startet ved skolen og vi dro for og sanke ved. Etterpå dro vi til Jutodden for å brenne bål. Først knakk vi kvister. Så henta vi stener. Så spikka vi pølse-spidd. Så grilte vi pølser og koste oss. Så lekte vi jemsell. Etterpå var det på tide og dra hjem. Vi slokka bålet. Kvistne som var igjen la vi bak et tre.

Daniel

På tur i fint vær

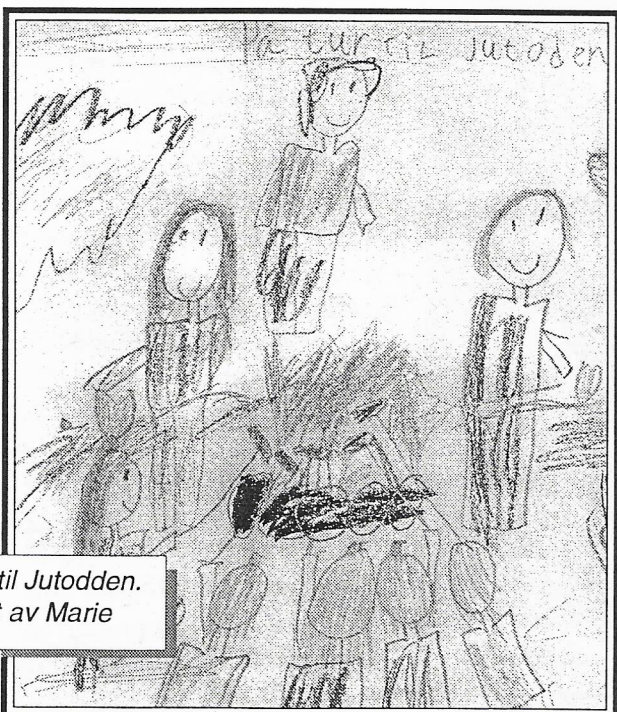

Vi syklet fra skolen og ned på Jutodden, og fant ved til bålet og brente bål. Alle spikket pølsepinner og så grillet vi pølser og pinnebrød. Og vi brukte opp nesten all ketchupen til Mette. Etterpå lekte vi gjemsel og nesten alle var med.

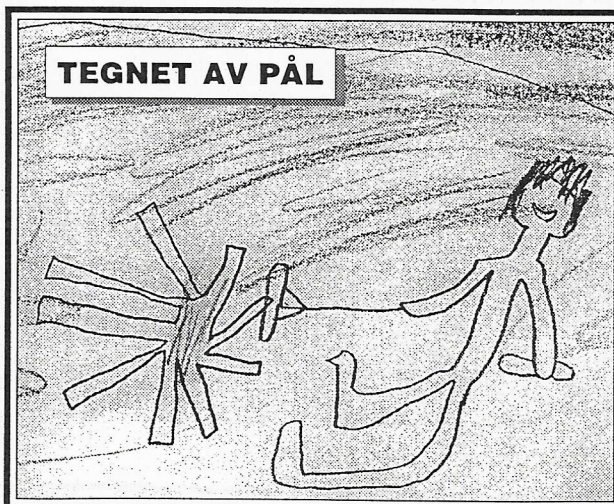
Jeg vasset med støvler i vannet, og jeg fant glasskår og søppel. Jeg, Helene, Mari og Rebekka — vi fant en skråning som vi kunne stå i, og hvis vi ville sitte, så kunne vi sitte på mosen.

Og så sa vi «ha-de» til alle, så dro vi hjem.

Skrevet av Marie Schmedling, 8 år 2/11, 3. klasse.

På tur til Jutodden.
Tegnet av Marie

TEGNET AV PÅL

Returadr.: N-3144 Veierland

Forplantningslære

(*Karina*) Alle som har barn, har vel opplevd de utallige spørsmål som kommer fra en barnemunn. Som mor, så vet man at spørsmålet om forplantningslæren en dag melder seg. Samme hvor mye man forbereder seg, så kommer det veldig overraskende på.

En kveld da «poden» var mellom 5 og 6 år, lå han så tenkende i sengen. Lillesøster sov trygt og godt i underkøyen, mens storebror kjempet med å få sove. Da kom det veslevoksnet fra overkøyen: «Mamma, jeg har to ting jeg lurar på her i livet.» Bare hvordan setningen var formulert var nok til å trekke på smilebåndene.

Han fikk beskjed om å ta det første spørsmålet først. «Jo, måtte han innrømme, han visste hvordan barna kom ut av mam-

maene. Men hvordan kommer de inn!!!»

Oj, blomster og bier, var det noe for en gutt? Nei, her måtte man bare trå til.

Nå skulle barnepedagogene ha vært tilskuere. Det ble stotret og stammet, ja, til og med rødmet, foran den lille. Og forklaring fikk han.

Phu, han nikket og forstod (sa han).

Men han hadde et spørsmål til på lager. Og for å få avsporet samtalen, ville mor gjerne høre spørsmål nummer 2.

Han satte seg søvning opp i senga med armene vel plassert i siden, og så spørrende ut. «Jo, det var det med miljøvern!!!» Da ringte jeg min mor!

Sommeren 1923

Bading ved Olsens brygge på Båsløkka

Fra Stoesens fotosamling

Annonsehjørnet

Kr 15.- pr. annonse pr. gang. Overskrift + fem linjer.

Ekstra linjer kr 5.-.

15

Fuglekasser

FAU ved Veierland skole selger fortsatt fuglekasser. Pris kr 50,- pr stk. Fuglekasser med «feil» selges for kr 30,-.

Bestilles hos Anne og Bjørn Arve tlf. 333 88 222. Eller kom innom.

Veierland Næringslivsforening

(VNF) tar opp medlemmer.

Medlemsavgift kr 250,- pr. år.

Kontakt Holger, Ole eller Bjørn Arve.

Gamle Veierlendinger

Vi har fremdeles noen igjen av følgende Veierlendinger Vi nevner:

Juli -90

- Håøya — Vår nabo i nord
- Veierlandsdagene
- Rekker vi ferja?

November -91

- Medlemsmøte Vellet
- Konrad Sundet
- Foreldremøte på skolen

Februar -92

- Veierland har fått 100.000,-
- Lise og Sverre Sandereid
- Kystsoneplanen

Alle skal være venner. Ikke erte og ikke sloss.

FRA ORDENSREGLER FOR VEIERLAND SKOLE